

PŘÍBĚH

pohádka

TY POHÁDKY MOŘEM VONÍ. JSOU V NÍ VELRYBY A LVOUNI, PLACHTY, STOŽÁRY A LANA, CHOBOTNICE ROZHŇEVANÁ, AFRICKÝ BŘEH, MODRÁ DÁLKA, VELKÁ KNOFLÍKOVÁ VÁLKA S ČTYŘICETI PIRÁTY. KAŽDÝ BUDE NAPJATÝ. TA MUKA, TY ÚTRAPY, KDYŽ VLNA LOĎ POTÁPÍ, NEBO KDYŽ AŽ DO OBLAK VYNESE ČLUN DRAVÝ PTÁK S OBROVSKÝMI PAŘÁTY. DOBRODRUŽSTVÍ, NEBEZPEČÍ ZVONEC NA PALUBĚ ZVONÍ. TAHLE KNÍŽKA MOŘEM VONÍ. ALE NAČ TY DLOUHÉ ŘEČI? KOUKNĚTE SE SAMI DO NÍ!

LVI A PLACHETNICE

Ve staroslavném městě Petrohradě, v Taurické ulici číslo 7, žil jednou námořník jménem Parníček. V Parníčkově pokoji stála železná postel, na stěně visel talíř s namalovanými lvy. A pak tam byl stůl, na stole ležela mořská mušle a lodní hřeb.

Ráno co ráno se námořník probouzel, bral mušli ze stolu a tiskl si ji kuchu: poslouchal, jestli už nešumí moře. Jednoho dne se vzbudil, dal si mušli kuchu a vida... šumělo! Nejvyšší čas vyplout! pomyslel si Parníček. A rychle postavit novou loď.

Sebral ze stolu hřeb a vyšel na ulici. Ušel asi tak čtyřicet kroků a zahnul do Taurického parku.

Vykračuje si parkem, a tu jde proti němu neznámý člověk v pruhovaném tričku a s deštníkem v ruce.

V životě jsem neviděl, že by námořníci chodili s parapletem, řekl si Parníček. Ale ten s deštníkem už byl u něho a povídá:

„Promiňte, prosím, kudypak se jde k moři?“

„Taky tam mám cestu,“ povídá Parníček. „Pojd'te se mnou.“ A tak šli spolu.

„Rozumějte,“ vysvětloval ten člověk s deštníkem, „lékaři mi doporučili pobývat na mořském vzduchu. Mám totiž

velice chatrné zdraví: jíst mi nechutná, kašel mě zlobí, vrže mi v kolenou. Věčně jenom lítám po doktorech, ani nemám kdy chodit do práce.“

„A já,“ povídá Parníček, „zrovna potřebuju námořníka: jdu stavět loď.“

Vyplujem spolu na moře.“

„I to to,“ povídá ten člověk s deštníkem. „Kdepak já a na moře!“

Parníček se dopálil:

„Tak proč nosíte námořnické tričko? Jste snad suchozemský námořník?“

„Přesně tak, odjakživa jsem suchozemský. A tohle tričko jsem koupil čirou náhodou.“

Parníček se rozzlobil ještě víc, ale vtom vidí, že na cestičce leží truhlička. Bledě modrá, s dvěma uchy.

„Kdepak se tu vzala ta truhlička,“ podivil se Parníček. „Čí asi je?“

„Nejspíš ničí,“ povídá ten člověk s deštníkem. „Víte co, kouknem se, co v ní je. Že by snad léky?“

„Uvidíme,“ povídá Parníček a v duchu si myslí: Co já s léky! Takhle elektrická žehlička kdyby tam byla, kalhoty už potřebují vyžehlit jako sůl, věčně si je žehlím jako zastara: šups s nimi na noc pod matraci.

Vytáhl z kapsy zavírací nůž, povolil jím víko a cvak! Víko odskočilo a v truhličce: kocour! Zrzavý, se zelenýma očima.

Kocour hups! a pryč. Parníček za ním. A člověk s deštníkem jakbysmet. Kocour peláš po cestičce, oni taky. Kocour přes plot, ti dva zrovna tak.

a jak to bylo dál si přečtete příště

SÍHÁČEK

284

únor 2017

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

1. 2. — byl první den změny v počasí. I na severu Moravy začalo sněžit, teploty byly lehce nad nulou. Zahajovali jsme novou dlouhodobou hru, a tak jsme byli zprvu v klubovně, ale dostali jsme se i ven, abychom si užili čerstvě napadaného sněhu.

Z nástěnky na nás po příchodu shlížela modrá plocha a portréty těch, kteří se už fotili. Začali jsme s přípravou. Vymalovávali jsme si každý svou loď, přidávali si k portrétům zlato a části lodi.

Potom jsme se oblékli a vydali se ven. Čerstvý sníh se skvěle hodil k výrobě koulí. Ukázalo, že házet, a hlavně trefit, nepatří dnes mezi obecně zvládané schopnosti. V dalším čase jsme se rozdělili na tři týmy a pustili jsme se do stavby sněhuláků. Tady byly výsledky lepší. Sníh měl výbornou teplotu, takže se dalo tvořit. I vedoucí se pustili do svého sněhuláka. Na zahradě brzy stály tři sněhuláci a jeden sněhuláček — jednomu z týmů se spolupráce moc nedařila.

Na závěr jsme se přesunuli do klubovny, vyfotili jsme ty, kteří minule nebyli, rozdali si »nové číslo« časopisu a šušně za lednové bodování. Vítězkou se stala poprvé Kája - gratulujeme - má první letošní cenu.

8. 2. — bylo opět něco chladněji, kolem -5°C. Zbytky sněhuláků zmrzly v ledové hroudy a ty byly kulistou pro naše dnešní klání venku, ale nepředbíháme...

Začali jsme v klubovně, první střelbou na moři. Poprvé jsme se seznámili se souboji lodí, i s překvapením, které přináší zásah moře. Štěstí nám tentokrát docela přálo, protože většina měla kladný výsledek.

Potom jsme se oblékli a vydali se ven na zmrzlý sníh. Začali jsme první ostrovní klání — u jednoho z ostrůvků jsme se pustili do nácvičku »dělové« střelby. Házeli jsme granátem na vyznačený čtverec, a snažili se zasáhnout ho, vzdálenost se však stále zvyšovala. Nakonec jsme ještě zkusili dostřel svých děl — jak daleko se komu podaří hodit. Jako poslední venku jsme ničili zmrzlé hroudy.

Už v klubovně následovalo zápolení na postřeh zvané »džungle«. Zvířata se vydávala na lov a bylo nutné jim uniknout a zachránit si život.

V dalším čase jsme se věnovali písmenkovým šifráům. Hlavním cílem bylo pochopit, »jak to funguje«. Zpočátku často znělo »já to nechápu«, ale nakonec vyluštil téměř každý všech pět kousků.

Před koncem jsme vyfotili ty, kteří nemají ještě portréty na nástěnce,

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 15. 2. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Svjatek

KORZÁŘI

Na první únorové schůzce jsme se s novou dlouhodobou hrou seznámili. Vybarvovali jsme si své lodě a připravovali místa pro kapitány. Na další schůzce jsme poprvé hráli...

Jak vypadá hodnocení korzárů na nástěnce

získané zlato

nepoškozené díly lodi

poškozené díly lodi

Přehled portrétů

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím luštitelé! Dnes je pro vás připravena šifra písmenková. Možná víte, že jich je celá řada. Jako pomoc s výběrem, jak luštit, bývá občas přidána nápověda. Jen přijít na to, co nám vlastně říká.

Nuaf Gnnáksntiēgnucwex Kkmen Hkxodrrzgágruúfmg,N Kjnsioguu,W Xmkimnnoh Xjdirngég,V Aip Spvoarptpruédteym Wknohrazgásrnún,O Bau Qžvea Pjpiucdhe Mtwanmh Ajges.N NOOtbaúzqkvaá,P Pkutdeermáv Bnvaá Pvpáusd Edmnwensh Ačgesknán Ojbeu Qpwrwoysrtfáu.A RKXoelsipka Yptoeratmrjéztwúw Ysr Frwáwmyermf Unaar Xneásspáéyntceea Mjjez?M

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: plachty, stěžně, kormidlo, děla

PRAVIDLA KE HŘE

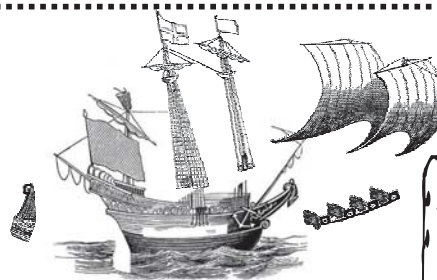
Každý je kapitánem jedné korzárské lodi.

- k dispozici má loď, která se pohybuje po moři.
- na nástěnce má:
 - svůj portrét
 - tabulku se zlatem (každá mince symbolizuje bedničku zlata)
 - zelenou a červenou oblast na části lodi
 - plachty, stěžně, kormidlo, děla.

Poškození lodi symbolizuje přemístění části ze zelené do červené oblasti u portrétu.

Poškození lodi omezuje možnost jak vystřelit:

- bez plachet, jen na vzdálenost 3
- bez stěžně, jen na vzdálenost 3 svisle
- bez kormidla, jen na vzdálenost 3 vodorovně
- bez děl - žádná akce

Protože úplné poškození lodi by znamenalo pro kapitána konec hry, existuje možnost opravy — tu je možné použít místo výstřelu.

Jednu část lodi zdarma, další v pořadí, za bedýnku zlata.

Každé putování po moři bude znamenat, kromě soubojů, také návštěvu jednoho karibského ostrova.

Ostrov získá ten, kdo bude v bodování na schůzce nejlepší. A navíc, může ostrov pojmenovat.

Na začátku každé schůzky vystřelí každý z kapitánů (korzárů) na jedno místo na „moři“. Může dojít ke třem případům:

Na místě je loď

SOUBOJ - následuje rozhodnutí jak dopadne, hod kostkou „ANO“/„NE“

- ANO znamená zisk bedýnky se zlatem,
- NE znamená neúspěch - loď přichází o jednu část v pořadí plachty / stěžně / kormidlo / děla

Na místě je mina

VÝBUCH - loď dostane další úroveň poškození

Trefil jsi moře

NÁHODA - točí se ruletou:

NULA - kompletní oprava lodi

ČERVENÁ - kladná náhoda

ČERNÁ - záporná náhoda

Po výstřelu se loď přesouvá na místo zásahu. (na místo, kde loď byla, je umístěna značka)

ÚNOR BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	1.2.	s282	8.2.	s283	řevníka	celk
1.	Lucka	7	-	9	4	4	24
2.	Kája	3	-	4	4	9	20
3.	Matyáš	9	-	8	-	-	17
4.	Dave	7	-	10	-	-	17
5.	Tete	4	3	5	4	-	16
6.	Paťa	8	-	3	4	-	15
7.	Jírka m	8	3	4	-	-	15
8.	Ondřej	6	3	6	-	-	15
9.	Veverka	4	-	7	-	4	15
10.	Riša	-	3	9	-	-	12
11.	Tomáš	5	-	6	-	-	11
12.	Maťo	3	3	3	-	-	9
13.	Adam	-	3	2	-	-	5
14.	Olča	4	-	-	-	-	4
15.	Matouš	4	-	-	-	-	4
16.	Tonda	-	-	-	-	-	-

půlčik

jak jsme dělali sněhuláky

Na schůzce 1. února jsme využili chvíle, kdy i v Ostravě napadlo trochu víc sněhu a po „koulování“ se pustili do sněhuláků.

Rozdělili jsme se na tři skupiny a čtvrtou vytvořili vedoucí. Výsledky nebyly vůbec špatné...

